17

நீதிமொழிகள்: நடைமுறை ஞானத்தின் புத்தகம்

வாசிக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்: *1, 3, 5, 6, 8-25, 30, 31.*

தலைப்பு

நீதிமொழிகள் என்ற இப்புத்தகத்தின் தலைப்பு இதில் உள்ள முதல் வரியில் இருந்து வந்ததாகும். "நீதிமொழி" என்பதற்குரிய எபிரெய வார்த்தை mashal என்பதாகும்; இதற்குச் சமமான கிரேக்க வார்த்தை paroimiai என்பதாகும். இவ்விரு வார்த்தைகளுமே "ஒரு ஒப்பீடு" என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன. நீதிமொழி என்பது "ஒரு சிறு, பொருள் பொதிந்த (தன்னிலேயே சாட்சியுடைய) நிலையான உண்மைக் கூற்று" என்று விளக்கப்படுகிறது.

பின்னணி

தேவபக்தியான வாழ்க்கைக்கு சங்கீதங்களின் புத்தகம் உதவுவதுபோல், நடைமுறை வாழ்விற்கு நீதிமொழிகளின் புத்தகம் உதவுகிறது. சங்கீதங்களின் புத்தகம் தேவனை நோக்கி இருதயத்தை வெதுவெதுப்பாக்குகிறது; நீதிமொழி களின் புத்தகம் மனிதர்களை நோக்கி முகத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது.

ஞானத்தை ஊட்டுதல் என்பதே நீதிமொழிகள் புத்தகத்தின் எடுத் துரைக்கப்பட்ட நோக்கமாக உள்ளது (1:1முதல்.). நீதிமொழிகளின் புத்தகம், "ஒரு கவிதைப் புத்தகமாய்" இருப்பதுடன் கூடுதலாக "ஞான இலக்கியம்" என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஞானம் என்பது "அறிவின் நடைமுறைப் பயன்பாடு" என்று விளக்கப்பட்டுள்ளது; நீதி மொழிகளில் உள்ள ஞானம் அதை உள்ளடக்குகிறது, ஆனாலும் இன்னும் ஆழமாக செல்கிறது. அது "விஷயங்களைத் தேவன் காண்பதுபோல் காணவருதலாக" உள்ளது. "கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம்" (9:10; 1:7ஐயும் காணவும்).

ஞானம் இந்தப் புத்தகத்தில் நீதிமொழிகளின் மூலம் ஊட்டப்படுகிறது. நீதிமொழி என்பது பெரும்பான்மையான மக்களால் அங்கீகரிக்கப்படுகிற பொதுவான உண்மையாக உள்ளது. "தன் வேலையில் ஜாக்கிரதையாயி ருக்கிறவனை நீ கண்டால், அவன் நீசருக்கு முன்பாக நில்லாமல், ராஜாக்களுக்கு முன்பாக நிற்பான்" (22:29). அப்படிப்பட்ட மனிதன் வெற்றிநிறைந்தவனாக இருப்பான் என்பது உலகளாவிய உண்மையாயிராமல் பொதுவான உண்மை யாக உள்ளது. பொருளாதார சூழ்நிலைகள் மிகவும் உணர்வுப்பூர்வமான ஜாக்கிரதையாய் இருத்தலையும் விலக்கி வைக்க முடியும். மற்ற எல்லா விஷயங்களும் சமமாக இருக்கையில், ஜாக்கிரதையற்ற மனிதரைக் காட்டிலும் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கும் மனிதர் அதிகம் வெற்றியடைவார். ஒரு நீதிமொழி என்ன கூறுகிறதோ அதைவிட அதிகம் கூறாதபடி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள்.

சில நீதிமொழிகள் ஒன்றாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன, ஆனால் இப்புத்தகத்தின் பெரும்பான்மையான பகுதியானது, ஒரு பாடக்கருத்தில் இருந்து இன்னொரு பாடக்கருத்திற்கு, அவற்றின் ஆய்வுப் பொருள்களுக் கிடையில் சிறிதளவே தொடர்பு உடையநிலையில் மாறிச் செல்லுகிறது. அதிக

மான மக்கள் வாசிக்க முடியாதவர்களாயும், ஒருசில கையெழுத்துப் பிரதிகளே கிடைக்கக்கூடியதாகவும் இருந்த நிலையில், படிப்பிப்பதற்கு, நிதிமொழிகள் ஒரு முக்கியமான கருவியாக இருந்தன. நீதிமொழிகள் சுலபமாக மனப்பாடம் செய்யக்கூடியவைகளாயிருந்தன. இவைகள் இளைஞர்களுக்குப் போதிக்க விசேஷித்தவகையில் பயன்மிக்கவைகளாய் இருந்தன (1:8, 10; 2:1; முதலிய வசனங்களில் உள்ள "என் மகனே" என்ற சொற்றொடரைக் கவனிக்கவும்).

சாலொமோன் இந்தப் புத்தகத்தின் பிரதான எழுத்தாளராய் இருக்கின்றார் (1:1; 10:1; 25:1). சாலொமோன் தமது மத்திய வயதில் இப்புத்தகத்தை எழுதினார் என்று யூதப்பாரம்பரியம் கூறுகிறது. அவர் எழுதிய மூவாயிரம் நீதிமொழிகளில் (1 இராஜாக்கள் 4:32), இவைகள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகூர் (30:1), மற்றும் அரசரான லேமுவேல் (31:1) உட்பட, மற்ற எழுத்தாளர்களும் இப்புத்தகத்திற்குப் பங்களித்துள்ளனர். சிலர் "லேமுவேல்" என்பது பத்சேபாள் தனது மகன், சாலொமோனுக்கு இட்டிருந்த செல்லப்பெயர் என்று நினைக்கின்றனர். "எசேக்கியாவின் மனுஷர்" (25:1) என்பவர்கள் இப்புத்தகத்தின் நிறைவான தொகுப்பாளர்களாய் இருந்தனர் என்பது உறுதி.

வரைகுறிப்பு

நீதிமொழிகளின் புத்தகம், சங்கீதங்களின் புத்தகம்போன்றே ஐந்து புத்தகங்களாக அமைவுசெய்யப்பட்டுள்ளது:

I. ஞானத்தைப் புகழ்தல் பற்றிய "சாலொமோனின் நீதிமொழிகள்" (1-9).
II. பல்வேறு பாடக்கருத்துக்களின் மீதான "சாலொமோனின் நீதிமொழிகள்" (10-24).
III. ஒருவேளை, பொருளாதரத்தின் மீதான வலியுறுத்தத்துடனான எசேக்கியாவின் தொகுப்பு (25-29).
IV. பிரதானமாக இயற்கையின் மீதான "ஆகூரின் வார்த்தைகள்" (30).
V. "அரசர் லேமுவேலின் வார்த்தைகள்," அவருடைய தாய் சம்பந்தப் பட்டது (31).

வழக்கமாக இப்புத்தகம் பாடக்கருத்துக்களைக் கொண்டு படிக்கப்படுகிறது. இங்கு நடைமுறைப் பாடக்கருத்துக்கள் சில தரப்படுகின்றன:

1. வேலை (6:6-11; 14:23; 18:9; 19:24; 22:13, 29; 24:30-34).
2. நேர்மை (11:1, 3; 16:11; 20:17).
3. சுய கட்டுப்பாடு (14:17, 29; 15:18; 16:32; 19:11; 25:28).
4. குடித்தலும் குடிபோதையும் (20:1; 23:20, 21, 29-32; 31:4-7).
5. நாவு (10:18, 19; 11:13; 12:22, 25; 13:3; 15:23; 18:21; 25:11).
6. வாய்ச்சண்டையிடுதல் (9:13; 19:13; 21:9, 19; 25:24; 27:15).
7. மனைவியாகவும் தாயாகவும் இருத்தல் (5:18-20; 11:16, 22; 12:14; 14:1; 18:22; 19:14; 31:10-31).
8. பிள்ளைகளை ஒழுங்குபடுத்துதல் (13:24; 19:18; 22:15; 23:13, 14; 29:15, 17).

நீதிமொழிகள் புத்தகத்தில் இருந்து பாடங்கள்

சங்கீதங்களின் புத்தகத்தைப் போன்று, நீதிமொழிகள் புத்தகமும் உலகளாவிய வேண்டுகோளைக் கொண்டுள்ளது. இந்தப் புத்தகத்தில் ஒரு

சிறுபகுதி யூதத்துவத் தனித்தன்மையுடன் உள்ளது; இஸ்ரவேல் என்ற பெயர் காணப்படுவதில்லை, பண்டிகைகள், முதலானவை குறிப்பிடப்படுவதில்லை. இப்புத்தகத்தில் காணப்படுகிற சத்தியங்கள் சாலொமோனின் நாட்களில் இருந்தது போன்றே இன்றைக்கும் பொதுவாக உண்மையாகவே உள்ளன.

இப்புத்தகம் "ஒரு இளம் மனிதர் பின்பற்றக்கூடிய வெற்றிக்கான கையேடு" என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது உலகம் விவரிக்கின்ற படியான வெற்றியாக இருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. நீதிமொழி களின் புத்தகம் தேவன்மீது கொண்டுள்ள பயபக்தியின் அடிப்படையிலான வாழ்வுமுறையைப்பற்றிக் கூறுகிறது. மற்றும் ஞானம் ஆகியவற்றிற்கான பிறபுத்தகங்களைப்போல், "கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல்" என்பது இந்தப் புத்தகத்தின் திறவுகோல் சொற்றொடராக உள்ளது (1:7, 29; 2:5; 8:13; 9:10; 10:27; 14:26, 27; 15:16, 33; 16:6; 19:23; 22:4; 23:17; 31:30). "கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல்" என்ற சொற்றொடர், தேவன்மீது ஆழமான மரியாதையையும் நிலையான பயபக்தி யையும், நமது வாழ்வு உட்பட எல்லாவற்றிற்கும் அவரே ஆட்சியாளர் என்று ஒப்புக்கொள்வதையும் குறிக்கிறது. பூரணமான அன்பு என்பது தண்டனை பற்றிய பயத்தைப் புறம்பே தள்ளிவிடலாம் (1 யோவான் 4:18), ஆனால் அது "கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலை" தள்ளிவிட முடியாது மற்றும் கூடாது (மத்தேயு 10:28; நடபடிகள் 10:35; 2 கொரிந்தியர் 7:1; எபிரெயர் 12:28; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:18; முதலியன.).

இயேசுவின் நடைமுறை போதனை அடிக்கடி நீதிமொழிகளின் புத்தகத்தில் உள்ள போதனைகளை எதிரொலித்தது. அவர் அடிக்கடி உவமைகளில் போதித்தார். (எபிரெயம் மற்றும் கிரேக்க மொழிகளில் உள்ள மூல வார்த்தைகள் "நீதிமொழி" மற்றும் "உவமை" ஆகியவற்றிற்கு இடையில் வித்தியாசம் எதையும் ஏற்படுத்தவில்லை; இவ்விரண்டுமே ஒப்பீடுகளை ஏற்படுத்துதலினால் போதித்தன.)

புறக்கணிக்கப்பட்ட தோட்டம்
(நீதிமொழிகள் 24:30-34)

நீதிமொழிகளின் புத்தகம், ஏறக்குறைய நாம் கற்பனை செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு பாடக்கருத்து பற்றியும் நடைமுறை அறிவுரைகளால் நிறைந் துள்ளது. ஜாக்கிரதை மற்றும் கடின உழைப்பு என்பது வலியுறுத்தப்படும் ஒரு தலைப்பாக உள்ளது. சோம்பேறித்தனம் என்பது வன்மையாகக் கண்டிக்கப்படுகிறது (6:6-11; 20:4; 22:13; 26:14). 24:30-32 இதன்மீது ஒரு திறவுகோல் வசனப்பகுதியாக உள்ளது: "சோம்பேறியின் வயலையும், மதியீன னுடைய திராட்சத்தோட்டத்தையும் கடந்துபோனேன். இதோ, அதெல்லாம் முள்ளுக்காடாயிருந்தது; நிலத்தின் முகத்தைக் காஞ்சொறி மூடினது, அதின் கற்சுவர் இடிந்து கிடந்தது. அதைக் கண்டு சிந்தனைபண்ணி னேன்; அதை நோக்கிப் புத்தியடைந்தேன்." புறக்கணிக்கப்பட்ட தோட்டம் நம் யாவருக்கும் பாடங்களைக் கொண்டுள்ளது.[1]

I. ஆச்சரியம் நிறைந்த சாத்தியத்தன்மை.

A. மனிதன் தவறினான், ஆனால் பின்வரும் காரணங்களினால் அல்ல:

1. வேலை செய்ய அவன் ஒரு தோட்டத்தைக் கொண்டிருக்க

வில்லை என்பதால். (தேவன் நமக்கு ஒரு வாய்ப்பளிக்க வில்லை என்பதினால் நாம் தவறுவதில்லை.)

2. *மண் நல்லதாக இருக்கவில்லை என்பதினால். களைகள் வளரும் மண்ணிலேயே மலர்களும் காய்களும் வளரக்கூடும். (நம் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் நன்மைக்கோ - அல்லது தீமைக்கோ ஏற்ற சாத்தியத்தன்மை ஏராளமாக உள்ளது.)*
3. *தேவன் மழையையும் வெயிலையும் அனுப்பத் தவறினார் என்பதால். நல்ல தாவரங்களுக்குப்போன்றே, களைகளுக்கும் மழையும் வெயிலும் தேவைப்படுகின்றன. (தேவன் நம்மைத் தவறச் செய்வதில்லை; நமக்கு நாமே தவறுகின்றோம்.)*
4. *அவன் விலங்குகளை வெளியே துரத்த இயலவில்லை என்பதால். அவன் விலங்குகளைத் தவிர்ப்பதற்கு வயலில் ஒரு கற்சுவரைக் கொண்டிருந்தான், ஆனால் அது விழும்படிக்கு அவன் அனுமதித்திருந்தான். (நாம் சமூகத்தையோ, நமது பெற்றோர்களையோ, அல்லது சபையையோ குற்றம்சாட்ட இயலாது; நாம் இருக்க வேண்டிய பிரகாரம் இல் லையென்றால், நாம் நம்மைத்தான் குற்றம்சாட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.)*

B. *அவனால் முடியாதிருந்தது என்பதினால் அவன் தவறவில்லை, ஆனால் அவன் வேலை செய்யவில்லை என்பதினாலேயே அவன் தவறினான். சாத்தியத்தன்மை அங்கிருந்தது!*

II. வெட்கக்கேடான புறக்கணிப்பு.

A. *அம்மனிதன் ஏராளமான சாத்தியத்தன்மைகளைக் கொண்டி ருந்தான், ஆனால் அவன் அந்த சாத்தியத்தன்மைகளைப் புறக் கணித்து விட்டான். இதன் விளைவு பின்வருமாறு:*

1. *அவன் பயிர் எதையும் வளர்க்கவில்லை; அவன் வாழ்விற்கு நேர்மறையான பங்களிப்பு எதையும் செய்யவில்லை.*
2. *அவன் சிலவற்றை - முள்ளுகளையும் காஞ்சொறிகளையும் - வளர்த்தான்; அவன் தன் வாழ்வைப் பிறருக்குக் கடினமான தாக்கினான்.*
3. *அவன் தனது ஆத்துமாவை அழித்துப்போட்டான்; அவன் "கருத்துணர்வில் குறைவு" கொண்ட மனிதன் ஆனான்.*

B. *நமது சாத்தியத்தன்மை பற்றிய விஷயம் என்ன? நாம் அதைப் புறக்கணித்துள்ளோமா? நாம் "கருத்துணர்வில் குறைவு" உடைய வர்களாய் இருக்கின்றோமா?*

1. *நாம் பணிமும்முரமாய் இருக்க வேண்டும், வேலை செய்ய வேண்டும், நமது வாய்ப்புக்களை அனுகூலப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும், நமது சாத்தியத்தன்மையை மேம்படுத்த வேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்க்கின்றார் (பிரசங்கி 9:10; மத்தேயு 24:46; லூக்கா 2:49; யோவான் 9:4; கலாத்தியர் 5:6; 6:9; எபேசியர் 4:28; கொலோசெயர் 3:23; 2 தெசலோனிக்கேயர் 3:10; 1 தீமோத்தேயு 6:18).*
2. *புறக்கணித்தலினால் நாம் இவ்விஷயங்களில் அடிக்கடி*

தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியத் தவறிவிடுகின்றோம் (எபிரெயர் 2:3; 1 தீமோத்தேயு 4:14).

a. *புறக்கணித்தல் என்பது நாம் செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்யாதிருக்கவும், நாம் இருக்க வேண்டியபிரகாரம் இராதிருக்கவும் செய்துவிடும்.*

b. *புறக்கணித்தல் என்பது மற்றவர்களை எதிர்விதமாகப் பாதிக்கும்.*

c. *புறக்கணித்தல் என்பது கடைசியில் நமது ஆத்துமாக்களை அழித்துவிடும்.*

III. *பயங்கரமான விளைவு.*

A. *சோம்பேறித்தனம் மற்றும் புறக்கணித்தல் ஆகியவற்றின் காரண மாக, அம்மனிதன் வாழ்வில் தவறியவன் ஆனான்.*

B. *நாம் யாவருமே வெற்றியடைய விரும்புகின்றோம், ஆனால் வெற்றி என்பது பாதிவிலைக் கடையில் காணப்பட முடியாது. அதற்கு அதிகமான முயற்சி தேவைப்படுகிறது. தவறுகின்றவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் தாங்கள் தவற வேண்டும் என்று முடிவுசெய்ததாலோ அல்லது தவற வேண்டும் என்று விரும்பிய தாலோ தவறமாட்டார்கள், ஆனால் புறக்கணித்தலினாலேயே தவறுவார்கள். வெற்றியடைவதற்கென்று செயல்படுவதைவிட சிறிதளவே செயல்படுவதோ அல்லது செயல்படாது இருத்தலோ சுலபமானதாக உள்ளது.*

1. *ஒரு இயந்திரத்தைப் புறக்கணியுங்கள், அது தனித்தனியே கழன்று விழுந்து விடும்.*
2. *ஒரு திருமணத்தைப் புறக்கணியுங்கள், அது நொறுங்கிப் போகும்.*
3. *ஒரு பிள்ளையைப் புறக்கணியுங்கள், அவன் உங்கள் இருதயத்தை உடைந்துபோகப் பண்ணுவான் (29:15).*

முடிவுரை

நாம் நமது ஆத்துமாக்களைப் புறக்கணித்து இருக்கின்றோமா?

குறிப்பு

[1]Material has been taken from Clovis G. Chappell, *The Village Tragedy and Other Sermons* (New York: Abingdon Press, 1925), 158-68; George W. Bailey, "The Neglected Garden," *The Preacher's Periodical* 3 (August 1982): 15; and others.